

Јулије Цезар је у I веку п.н.е. шифрирао своје војне поруке с циљем да осигура њихову тајност. Постпак шифрирања се састојао у замени места уобичајеног слова у азбуци неким другим словом. Пошаљилац шифриране поруке се овим осигуравао да ће порука бити дешифрирана само од стране примаоца коме је и намењена. Овај једноставни метод шифрирања је употребљавала и руска војска током Првог светског рата!

Употреба електрицитета и магнетизма за трансмисију информација, на велико растојање или између компоненти компјутера, може да се примени и на писање информација на некој меморији. Тиме су, после 250 година, перфорирана картице замењена с магнетним тракама. IBM је, 1957 године, заменио магнетну траку с магнетним диском који је од прашине заштићен пластичним омотом. Тако је рођена дискета.

Компактни диск нема магнетну подлогу за информације. У питању је пластични диск који се чита ласерским зраком. Тако је, на самом почетку, CD коришћен као замена за грамофонске плоче у музичкој индустрији. Исти принцип је, 1985 године, примењен и на стокирање било којих нумеричких података. Рођен је CD-ROM! Он је веома брзо заменио дискету, али је ускоро своје место препустио DVD заснованом на истој оптичкој технологији.

Велики изазов XVIII века је била трансмисија информација на великом растојању без физичког преносиоца. Шапов (Chappe) телеграф је био веома комплексан јер је корисито 92 различита знака и захтевао је постављање низа стубова на доста блиском одстојању. Електрични телеграф је поједноставио проблем. Морзе (Samuel Morse) и Вејл (Alfred Vail) су, 1838 године, направили телеграфски код. Њихова ингениозност се састојала у употеби кратких кодова за трансмисију неког текста.